

spørgsmaal, som var trefold baade i 1911 og i 1918, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være Biskoppen eller Ministeren, der har den endelige Afgørelse af, om en Frimenighedspræst maa holde Gudstjeneste i en Sognekirke eller ikke. Fra vor Side har der stadig været holdt paa, at det bør være Ministeren, fordi man derved faar en ensartet Afgørelse af Spørgsmaalet. Fra anden Side har man modsat sig dette, og det er da en stor Glæde for os nu at se, at hele Udvalget har kunnet samles om dette Ændringsforslag, hvorefter Biskoppens Afgørelse kan indankes for Kirkeministeren. Det turde heri være aldeles tydeligt udtalt, hvad der ligger i dette Ændringsforslag, og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har ikke haft et Ord at indvende mod dette.

Det ærede Medlem kaldte mig Byzantinist — det er ikke første Gang, det ærede Medlem bruger det Udtryk om mig. Men til andre Tider kalder han mig Independent. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde se at faa lidt Orden i sine kirkehistoriske Begreber. Mig er det fuldkommen ligegyldigt, hvad det ærede Medlem kalder mig, men jeg tror ikke, det er muligt at være paa en Gang Byzantinist og Independent, idet det er to Modsætninger. Byzantinisme er den mest udprægede Statskirkelighed, Independentisme er Hævdelse af Menighedernes fulde Frihed, og de to Ting lader sig ikke forene, naar man er konsekvent, og det ærede Medlem udtalte netop den Kompliment til mig, at jeg var i højeste Grad konsekvent. Jeg takker ham for denne Kompliment.

Saa sagde det ærede Medlem, at Lovforslaget var meget svagt motiveret, der var kun Tale om „Ønskeligheden“ o. s. v. Jeg mener ikke, det ærede Medlem har Ret i dette. Lovforslaget, synes jeg, er godt begrundet og navnlig begrundet ved de lange Afstande, der er Tale om her. Sagen er den, at Ryslinge Frimenighed har Medlemmer ud over en stor Del af Sydbyn, og Pastor Rørdam er vant til at prædike i en stor Del af Sydbyns Kirker, og det vilde være en meget stor Ulempe, om han ikke skulde kunne blive ved dermed. Jeg synes, det er en meget god Begrundelse.

Saa talte det ærede Medlem om Ryslinge Frimenigheds Mangel paa Offervillie. Han udtalte, at de havde sagt til Ryslinge Valgmenighed, den Valgmenighed, som nu betragter sig som den egentlige gamle Ryslinge Valgmenighed — jeg maa for øvrigt gøre opmærksom paa, at den første Menighed derovre var en Frimenighed og slet ikke en Valgmenighed — Ud med jer, eller han sagde vistnok endogsaa: Herut med jer! Jeg

tror, det ærede Medlem her taler om Ting, som han ikke har ringeste Forudsætning for at tale om, fordi han ikke kender dem. Hvad ved det ærede Medlem om Ryslinge Frimenigheds Offervillie? Jo, der maa virkelig bringes store Ofre for at holde Ryslinge Frimenighed som for at holde enhver Frimenighed oppe. Og med Hensyn til Stillingen overfor de andre, maa jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da en Del af den oprindelige Ryslinge Valgmenighed havde skilt sig ud og ikke vilde beholde Rørdam som Præst, men dannede en særlig Menighed, den saakaldte Grundtvigske Valgmenighed i Ryslinge med Pastor Thorvald Knudsen som Præst, da var der ikke det mindste i Vejen for, at Pastor Rørdams Menighed delte Brugen af Kirken ligeligt med de paagældende, skønt Pastor Rørdams Menighed var langt den største. Da den tredje Menighed blev dannet, blev der fra begge Præster, baade fra Pastor Thorvald Knudsens og Pastor Rørdams Side, til mig sagt, at der var ikke Plads for en tredje Menigheds Gudstjenester i Kirken, og det forstaaer jeg, at der ikke kan være. For øvrigt vilde den nye Menighed jo ikke nøjes med blot at faa Plads, men de krævede Kirken, Præsteboligen og Kapitalen og det hele udleveret. Der procederes jo derom, og Ryslinge Frimenighed har nu faaet tilkendt Ejendomsretten til Kirken og alle de andre Værdier. Sandsynligvis vil denne Dom blive appelleret, men naar der er faldet en endelig Afgørelse, gaar jeg ud fra, at den tredje Menighed hører op med at eksistere, at den slutter sig sammen med den Thorvald Knudsenske Menighed. Efter at den saaledes har prøvet paa, om den kunde faa sig tilkendt Midlerne, og det saa viser sig, at det ikke lader sig gøre, har den endt sin Mission, og saa antager jeg, den slutter sig sammen med den Thorvald Knudsenske Menighed, og da er der ikke det mindste i Vejen. Jeg maa tilføje, at jeg er fuldt forvisset om — det er for øvrigt givet —, at alt bliver ved det gamle, at altsaa den Grundtvigske Valgmenighed i Ryslinge og den Rørdamske Frimenighed holder Gudstjeneste under samme Tag og i god Forstaaelse. Men saa har vi jo en af disse frygtelige Kirker, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om, hvor forskellige Trossamfund bor til Huse under det samme Kirketag: et udenfor Folkekirken og et indenfor Folkekirken. Jeg mener nu, at det kun kan være glædeligt, at det er saadan, og jeg mener, at naar det kan lade sig gøre i Ryslinge, at en folkekirkelig Menighed kan bo til Huse med Ryslinge Frimenighed, saa